

**KÜZDELEM AZ
IMPERIALIZMUS ÉS A
HÁBORÚ ELLEN**

**VÖRÖS MEGÚJULÁS
VOROSOK.ORG**

„Az imperializmus a kapitalizmus legfelsőbb foka”. Sokszor hallhattuk már ezt a Lenin révén elhíresült mondatot. De mit is jelent ez valójában? Lenin a modern kort az imperializmus koraként jellemezte. Ebben a korszakban a fejlett, nyugati kapitalista hatalmak (Nagy-Britannia, Németország, Franciaország) arra törekedtek, hogy minél nagyobb gyarmatbirodalmat hozzanak létre. Míg korábban a területszerzések célja az új piacok meghódítása volt, az imperializmus idején a tőkeexport vált a legfontosabb tényezővé. Ez a változás azért ment végbe, mert a nyugati országok tőkésosztálya már nem tudott eléggé nagy profitot szakítani az otthoni termelésből. Le kellett csökkenteni a termelés árát, ez pedig csak a gyarmatokon volt lehetséges, ahol óriási mennyiségben állt rendelkezésre az olcsó nyersanyag és az olcsó munkaerő. Ezáltal az imperializmus nemcsak tőkét exportál, hanem a tőkés termeléssel járó nyomort is (pl. a gyermekmunkát).

Az imperializmus azonban magában hordozza a háború bizonyosságát is, hiszen a feltörekvő országok tőkésosztálya is részesülni akar a gyarmatbirodalom jelentette előnyökből. Azonban a Föld már fel van osztva; ahhoz, hogy az újonnan érkezők is helyet kapjanak a húsosfazék mellett, a Föld újrafelosztása szükséges. Mind az első, mind pedig a második világháború ebből az okból tört ki. A gyarmatbirodalmukkal elégedetlen német és a gyarmatbirodalmukat megőrizni kívánó angol és francia kapitalisták lángba borították a világot. Ha az ember megvizsgálja a világ jelenlegi állását, könnyen észreveheti, hogy az utóbbi száz évben a dolgok lényege egyáltalán nem változott; még mindig az imperializmus a nagyhatalmakat motiváló erő, annyi kitételrel, hogy napjainkban Oroszország és Kína az, amely követeli a saját részesedését a világ feletti uralomból, az Egyesült Államok (és nyugati anturázsa) pedig próbálja féken tartani őket, és megőrizni saját pozícióját.

Felmerül a kérdés: mi a proletariátus teendője az imperializmus korszakában, kiváltképp az imperialista háborúk során? A marxizmus álláspontja ebben a kérdésben a forradalmi defetizmus: az épp háborúban álló imperialista országok proletariátusának véget kell vetnie az esztelen öldöklésnek és egyesülniük kell valós közös ellenségük, a burzsoázia ellen. Így tett Oroszország proletariátusa is 1917-ben. Éppen ezért van az, hogy a marxisták nem támogatják sem Ukrajnát, sem Oroszországot jelenlegi háborújukban; Oroszországot azért nem, mert imperialista hatalom, amely kisebb szomszédja bekebelezésére törekszik, Ukrajnát pedig azért nem, mert a jelenlegi ukrán kormány a nyugati (főleg amerikai) tőke előretolt harcállása.

De mi van a gyarmati és a népi felszabadító háborúkkal? Ezekben a konfliktusokban mi, kommunisták az imperializmus áldozatai mellett foglalunk állást. Erre jó példa Palesztina esete.

Míg az orosz-ukrán háború valójában két imperialista tömb összecsapása, addig Palesztina a nemzeti önrendelkezésért küzd, Izrael pedig azért, hogy folytathassa gyarmatosító-népirtó politikáját. Ez persze nem azt jelenti, hogy kritika nélkül támogatjuk a Hamász nevű szervezetet. A Hamász egy regresszív, reakciós erő, amellyel le kell számolni; ezt a feladatot azonban csak Palesztina proletariátusa tudja elvégezni, ehhez pedig szükséges a független palesztin állam.

Az imperializmus jelensége újabb okot ad a kapitalizmus elleni harcra; a tőkés nem riadnak vissza attól, hogy gazdasági érdekeik végett embermilliókat küldjenek a vágóhídra. Nyilvánvaló, hogy a modern háborúk a kapitalizmus szörnyszülöttje, az imperializmus miatt következnek be. Ha tehát mindörökké véget akarunk vetni a háborúnak, akkor meg kell vívnunk saját háborúnkat a burzsoázia ellen, a kapitalizmust és az imperializmust pedig oda kell tennünk, ahová való: a történelem szemétdombjára!

**HÁBORÚT A
HÁBORÚ ÉS
A
BURZSOÁK
ELLEN!**